

SOHA, SOHA NEM FELEDLEK. . .

Ha lehunyt is bús szemednek
Könnyben úszó csillaga:
Soha, soha nem feledlek!
Látlak nappal, éjszaka!

Éj sötétje, nap világa
Nem fõdi el arcodat...
Patak tükre, felhõ árnya
Vissza-visszautogat.

Lehet, hogy csak álomlátás,
Lehet, hogy csak képzelet;
Oh, de nekem így is áldás:
Látni szelíd képedet!

Nálad nélkül azt az ösvényt
Talán el is veszteném:
Betakarná, sűrű ködként,
Hulló virág...tört remény...